

מישפט

האורות של היכל המישפט

אין צורך בהקולס כדי לנקות את אורות היכל המישפט

אילנה אלון

עד המצאת המכונות, היקצו בפאתי כל ארמון מקום מיוחד לאורות-הסר...

מאות נהגים צובאים על רלתות האולמות, מחכים לדקות הספורות...

שופט-התעבורה נמצאים בתחתית ההיררכיה של השפיטה, וכמעט אינם מועלים לעולם בדרגה לבית-המישפט...

שחיתות ושוחד. במשך השנים האחרונות התגלו פרשיות שחיתות ושוחד כמעט בכל משרדי-הרישוי...

בבית-המישפט לתעבורה. אחרי איסור פירסום ממשל, הותר לפרסם כי כבר לפני שנה עצרה המישטרה אדם שנה...

התור רק לפרסם כי אברהם פלאי, מוכר ראשי של בית-המישפט לתעבורה...

לא ברור מדוע דווקא משרדי הרישוי ובית-המישפט לתעבורה מועדי דים לשחיתות ושחוח. אולי בגלל הדי...

בשלב זה עדיין לא ברור מה היקפה של פרשת השחיתות שהתגלתה, ואם היא מוגבלת לבית המישפט בתל-אביב...

שופטים בתורנות. מישפטים רבים גורסים כי אין צורך בבית-מישפט מיוחד לתעבורה. הבעיות המיוחדות...

לט עליהן. אומנם, יש עומס גדול של תביעות-תעבורה, אבל יש גם עומס גדול של מעצרים בבית-המישפט ואין צורך בבית-מישפט מיוחד עבורם. מישפטים הציעו לפתור את בעיית מישפטי-תעבורה באותה הצורה שבה נפתרת בעיית המעצרים.

כמה שכל שופט-שלום מקדיש בתורנות יותר ששעות בשנה למעצרים, כך יוקצו שופטים בתורנות לענייני-התעבורה. כל שופט-שלום יישב כמועדים מסויימים, וישמע את המישפטים. אוזנו נהיה קשובה, והבעיות ייראו לו חדשות ומעניינות יותר. הוא יהיה מוכן להקדיש יותר זמן לשמיעת הצדדים ולמה שבה על הבעיות. הדבר ירענן את הדיון, ויתן את ההרגשה שאין כל דרך להגיע לשופט בהצעות-שחוח, מכיוון שכל שבוע, או בכל חודש, יהיה שר-שפיטת-תעבורה חדש.

המלך מינוס נוקק להקולס כדי לנקות את האורות שלו. הרפורמה בבית-המישפט לתעבורה אינה זקוקה ליד כלי-כך חזקה.

דרכי חיים מיכרה הזהב של הבריות

שיטות-הריפוי הטיבעיות של אלכסנדר רדליץ

נעמי רזן

אני מאמין שאנשים יכולים לחיות חיים ארוכים כיפילים, בעזרת 'מיכרה הזהב של הבריות' אשר פיתחתי. השיטה: ניקוי הגוף, בעזרת אמצעים שפיתחתי, שעוזרים להטות מצבו של מחזור-הדם בגוף.

מרבית הבעיות הפיזיות נוצרות בגלל מחזור-דם לקוי. מה שאני עושה כלל מתנגש ברפואה הרגילה, רק עוזר לה. יש מיקרים בהם הרפואה הרגילה התייאשה, אבל אני לא מוותר, מטפל, וברוב המיקרים גם מצליח לרפא.

אני יכול להביא אנשים למצב הבריאותי הטוב ביותר, מצב שכל אחד שאף להיות בו. אני מרריך אנשים אף לשלות ולאכזר בצורה הנכונה ביותר, מרגיש רגיליה-תעלות מיוחדים, מלמד אותם את השיטות שבטיהור נפשי, פנימי. מיוחד אני עובד על תפיקוד המוח — ואז, גם כניל 100, יכול אדם להרגיש צעיר, בכל תפיקודי-הגוף, כאילו היה בן 50.

אלה הם דבריו של אלכסנדר רדליץ, בן 60, אשר טוען ש-עכשיו אני מוריד את ה-10, ומתחיל מחדש, בגיל 6. הוא גבר-קומה, רוה, כסוף-שיער, בעל עיניים כחולות. מה שקוראים בשמה 'טובה', רוצה לעזור לכל העולם. הוא אינו רופא קונבנציונלי, אלא מרפא בשיטות טבעיות ואחרות, המיוחדות רק לו.

ידי-פלא. רדליץ, כיום תושב נתיניה, נולד בברלין. אביו היה מנצח תזמורת ידוע בעיר זו, ואמו היתה זמרת-קונצרטים ירועה. בגיל ארבע נחשב אלכסנדר לילד-פלא: הוא הפליא לנגן בפסנתר, מבלי לקבל אף שיעור אחד. אבל אביו לא רצה ילד גאון כבתי, חשש שילד כזה עלול להחשב, בתמורה לכופר-נפש גבוה. לכן הוא נעל את הפסנתר.

בגיל 11 התיידד אלכסנדר עם נער, שאף אחד לא רצה להמצא שקריות, מפאת היותו יהודי. יום אחר שלח אותו הנער: מה אשתי שגולדת יהודי? אז התחלתי להיות מודע לסיכום של היהודים. הנתיני שהם סובלים מה נאצים על על עול כל כפם.

בגיל 12 נבחרתי לנער הממונה ביותר מבחינה מוסיקלית בכל גרמניה, ונשלחתי לבית-הספר מוסיקלי מיוחד

שם השכחו ממני, לתקופה של שנה וחצי, מה קורה ליהודים.

בגיל 14 יצאתי להופעות בכל גרמניה, כומר קלאסי, סולן, וגם בליווית מקלה. אחרי אחת ההופעות דיברתי עם התלמידים בביתתי על מצב היהודים בגרמניה. זה הגיע לידיעת מנהל בית-הספר, ונלקחתי מייד למוסד של המעצרים, כך צורך 'הינוך'. הם היכו אותי בשוט, עד זוב רם, במשך חצי שנה. רצו להנך אותי שלא לדבר יותר נגד המישטר הנאצי. בגיל 17 גויסתי לצבא. ערקתי, הסגרתי את עצמי לצבא האמריקאי, והפכתי להיות שבוי-מלחמה בצרפת. אחרי השחרור חזרתי לגרמניה, ועזרתי במשך שנים אחדות, כהתנדבות, לשיקום פליטים מרוסיה.

מישלוהי לחם ועוגות. בגיל 25 הוא התחתן. שלוש שנים אחר-כך היגר לקליפורניה, עם אשתו וארבעת ילדיו, שניים מהם תאומים. בגלל מצב של כמעט-רעב במשך 10 שנים, ומכות שקיבלתי, היתה בריאותי רופפת מאוד.

יסדתי עסק משגשג של שירותי מישלוחים של לחם ועוגות, ובמקביל התחלתי ללמוד, במשך ארבע שנים, רפואה קונבנציונלית. אחרי שנוכחתי לדעת עד כמה רפואה זו מוגבלת ביכולתה להחזיר אלי את בריאותי, התחלתי ללמוד רפואה לא-קונבנציונלית.

בהדרגה השתפר מצב-בריאותי, ולאט-לאט התחלתי לפתח, מתוך הדיברים שלמדתי, שיטה חדשה של ריפוי. קראתי לה 'תרפיה של מחזור-הדם'. עשיתי גם תואר ראשון ב'אויברסיטה במדעי הרפואה הטבעית'.

כוכבים חסויים. אחרי 17 שנות נישואין החליט אלכסנדר להתגרש (לא התגרתי עם אשתי), עבר לדרום-קליפורניה, ופתח קליניקה, כיועץ לרפואה מונעת. בין המטופלים שלו היו ויליונרים, אנטי-עסקים, כוכבי-קולנוע (מצטער, אסור לי לנקוט בשמות, אפילו אם חלק מהם כבר אינם חיים כיום).

עם פרוץ מלחמת יום-הכיפורים הוא הרגיש דחף חזק, מעין קול פנימי שדבר אליו: 'לך לישראל, לעזור לחיילים פצועים'. הוא מספר: הגעתי לישראל, וקיבלתי אישור להשתמש בשיטותי כדי לעזור לפצועים. עזרתי למאות רבות. פציעתי הוכחה כיעילה ביותר במצבי פציעה וכוויות. יש בידי מיכתבים מרופאים בכירים, המאשרים את התוצאות הטובות של טיפוליי.

לישראל. החלטתי שכל זמן שאוכל לעבוד כחלונאי באנשים לפי שיטותי, שאשר לישראל. ככל שעובר הזמן אני מרגיש שאני חלק מהעם הישראלי.

אין לי שום רצון לחיות בכל מקום אחר בעולם, רק כאן. אני גם מרגיש רצון להיות חלק מהעם היהודי, ולהפך, רישמתי, יהודי. אני עשוי בתהליכי גידור. אפילו שנית את שמי לרודר בן אליעזר, ומבקש ממכרזי והמהפציניים שלי לקרוא לי רודר.

עדות אישית: הגעתי לראיון כשאני סובלת מכאבי-ראש. אלכסנדר, או רודר, כפי שהוא מבקש להיקרא מעכשיו, הציע לטפל בי לפני תחילת הראיון. כיוון שלא היה לי מה להפסיד (כאבהראש היה לי יכול היה להי עשות גרוע יותר), הנתיני לו לטפל בי בעזרת מכשיריו השונים.

נראה שבמשך שעת-הטיפול חלה הטבה רבה במחזור-הדם שלי — לטענתו, זהו שורש כל הבעיות — והגס אכן אירע — כאבהראש נעלם לגמרי.

זוהי עובדה מוכחת שהאדם הרי ממוצע משתמש רק ב-10 אחוזים מהפוטנציאל המוחי, מסיים רדליץ, אני מאמין שזה נכון גם לגבי גוף האדם — גם כאן אנחנו משתמשים רק ב-10 אחוזים מהפוטנציאל של הגוף. אני מאמין שעקרונות-הבריאות, אותם פיתחתי, יובילו אנשים לחזור גופני

השופט חיים אדר

(משמאל) מקפיד

על כללי הטכס,

מעיד על כפתור

בלתי-רכוס ועוצר

על איחוד קל. באחרונה אף התלונן

על עורך-דין שביקש את פסילתו

שופט של

גינונים

חיצוניים

שופט חיים אדר הביע את דעתו על פסילת בית-המישפט החלטה פורמאלית כי עלי לרכוס את הכפתור, אכבד את החלטת בית-המשפט ואציית לה, אבל ללא החלטה כזו אינני מתכוון לרכוס את הכפתור, אמר לשופט.

אז כתב השופט אדר: לצערי הרב, רבים מעורכי-הדין אינם נוהגים באותה דרך של כבוד כפי שצריך להיות בהיכל-המישפט, ואחד תלוי בשני, והכל כמיקשה אחת — איחור הופעה, לבישת הגלימה באולם וצורת התיל-בושת. אם עורך-דין יידע לעשות דברים כהלכה, לא רק כיבוד בית-המישפט עצמו, לרכות השאלות השנויות במחלוקת.

כפתור פתוח

גינונים החיצוניים חשובים מאד לשופט אדר, ולכן הוא אולי השופט היחיד בישראל שהוגש עירור על החלטתו בעניין אי-רכיסת כפתור בחולצתו של עורך-דין.

עירור אורחי 335/83 נבע ממישפט שהתנהל לפני השופט חיים אדר, סמוך למינויו. הצדדים פנו אליו בעניין פטוט, וביקשוהו לאשר הסכם על הגרלת-מונות שהוגש בהסכמת שני הצדדים.

עורך-הדין של האשה נכנס לאולם כאשר גלימתו על ידו, והתלבש באולם. השופט אדר העיר לו על כך, ועורך-הדין התנצל. אלא שאו הבחין העופט כי הכפתור העליון בחולצתו של עורך-הדין, הכפתור שמתחת לקשרי-העניבה, אינו רכוס. השופט ביקש ממנו לרכוס את הכפתור. אולם כאן נתקל השופט בעורך-דין עקשן.

תחת לרכוס את הכפתור ולהמשיך בדיון, ביקש עורך-הדין לטעון טענות מישפטיות בעניין. הוא ציטט את תקנות ליסכת עורכי-הדין, המחייבות אשה לרכוס את כפתור חולצתה, בעוד שאין תקנה דומה לגבי גברים. כך טען עורך-הדין כי בגלל המיכנה הרלב של צווארו, קשה לו לרכוס את החלצתו.

הוא הסביר כי כאשר החולצה נרכסת בצוואר היא נראית רחבה ומרושלת בחזה, וכאשר היא מונחת טוב בחזה, אין כל אפשרות לרכוס את כפתוריה. הוא ביקש מבית-המישפט לראות בזאת סוג

ההרבה מליבו-יצרים וחוסר-נימוס יש בו משום אי-שימוש בכללי-נימוס נאותים, ואינו השוואה בין עורך-דין נכה לעורך-דין שחולצתו קטנה, ועל זה מתנהל ירכות, ועורך-דין נוהג כפי שמתנהג.

המשך הריון באישור ההסכם התנהל באוירה כבדה של עוינות. השופט סירב לאשר את ההסכם כלשונו, והוסיף לו סעיפים משלו. עורכי-הדין עירערו לבית-המישפט העליון.

וכך כתבו השופטים משה ביסקי, שלמה לוי ואליעזר גולדברג, בהחלטתם בעירעור:

אנו מקבלים את העירעור, ומבטי לים את החלטתו של בית-המישפט קמא, ונותנים תוקף של פסק-דין להסכם. צעיר כי דין העירעור להתקבל בכל מיקרה, שכן אין בהנמקה שהביאה את השופט המלומד שלא לאשר את ההסכם כלשונו, ולהכניס בו שינויים (וזאת בלי שניתן לצדדים הזדמנות לטעון בנידון) יכולה לעמוד במבחן הביקורת.

ואז עבר בית-המישפט לדון בכפתור: סבורנו כי עניין זה אינו נושא לעירעור על אף שמסכימים אנו עם באיכות המערער כי אי-רכיסתו של כפתור בחולצתו של עורך-דין, איחור כחמש דקות לטעון בנידון יכולה לעמוד במבחן הביקורת.

עבר בית-המישפט לדון בכפתור: סבורנו כי עניין זה אינו נושא לעירעור על אף שמסכימים אנו עם באיכות המערער כי אי-רכיסתו של כפתור בחולצתו של עורך-דין, איחור כחמש דקות לטעון בנידון) יכולה לעמוד במבחן הביקורת.

עבר בית-המישפט לדון בכפתור: סבורנו כי עניין זה אינו נושא לעירעור על אף שמסכימים אנו עם באיכות המערער כי אי-רכיסתו של כפתור בחולצתו של עורך-דין, איחור כחמש דקות לטעון בנידון) יכולה לעמוד במבחן הביקורת.

עבר בית-המישפט לדון בכפתור: סבורנו כי עניין זה אינו נושא לעירעור על אף שמסכימים אנו עם באיכות המערער כי אי-רכיסתו של כפתור בחולצתו של עורך-דין, איחור כחמש דקות לטעון בנידון) יכולה לעמוד במבחן הביקורת.

עבר בית-המישפט לדון בכפתור: סבורנו כי עניין זה אינו נושא לעירעור על אף שמסכימים אנו עם באיכות המערער כי אי-רכיסתו של כפתור בחולצתו של עורך-דין, איחור כחמש דקות לטעון בנידון) יכולה לעמוד במבחן הביקורת.